

Μη-Αριθμήσιμα Σύνολα, Διαγωνιοποίηση

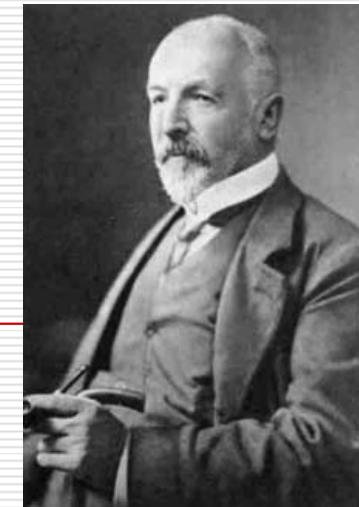
Διδάσκοντες: **Φ. Αφράτη, Δ. Φωτάκης**
Επιμέλεια διαφανειών: **Δ. Φωτάκης**

Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών
και Μηχανικών Υπολογιστών

Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

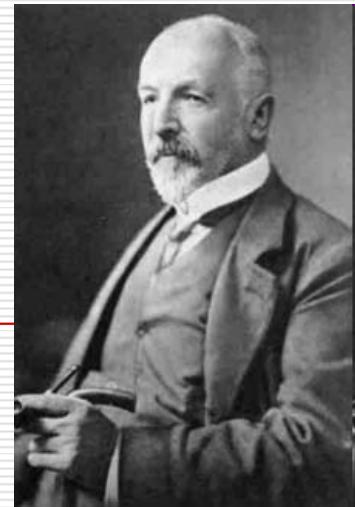

Αριθμήσιμα Σύνολα

- Σύνολο **πεπερασμένο** αν έχει πεπερασμένο πληθικό αριθμό, διαφορετικά **άπειρο**.
- Cantor, 1873: Σύγκριση μεγεθών **άπειρων** συνόλων.
- **Ισάριθμα** σύνολα A και B:
 - Υπάρχει 1-1 και επί συνάρτηση (**αντιστοιχία**) $f : A \rightarrow B$.
Υπάρχει **τέλειο ταίριασμα** μεταξύ στοιχείων A και στοιχείων B.
Π.χ. $\{1, 2, 3, 4\}$, $\{A, B, Γ, Δ\}$: $(1, A)$, $(2, B)$, $(3, Γ)$, $(4, Δ)$.
- **Πεπερασμένο** σύνολο A:
 - **Ισάριθμο** του $\{1, \dots, n\}$, για κάποιο φυσικό $n \geq 1$.
Το n είναι ο **πληθικός αριθμός** του συνόλου A.
- **Αριθμήσιμο** σύνολο A: **πεπερασμένο** ή **ισάριθμο** του N.
 - Υπάρχει **τέλειο ταίριασμα** στοιχείων A με φυσικούς αριθμούς.
Με $\{1, \dots, |A|\}$ αν A πεπερασμένο, με N αν A άπειρο.

Αριθμήσιμα Σύνολα

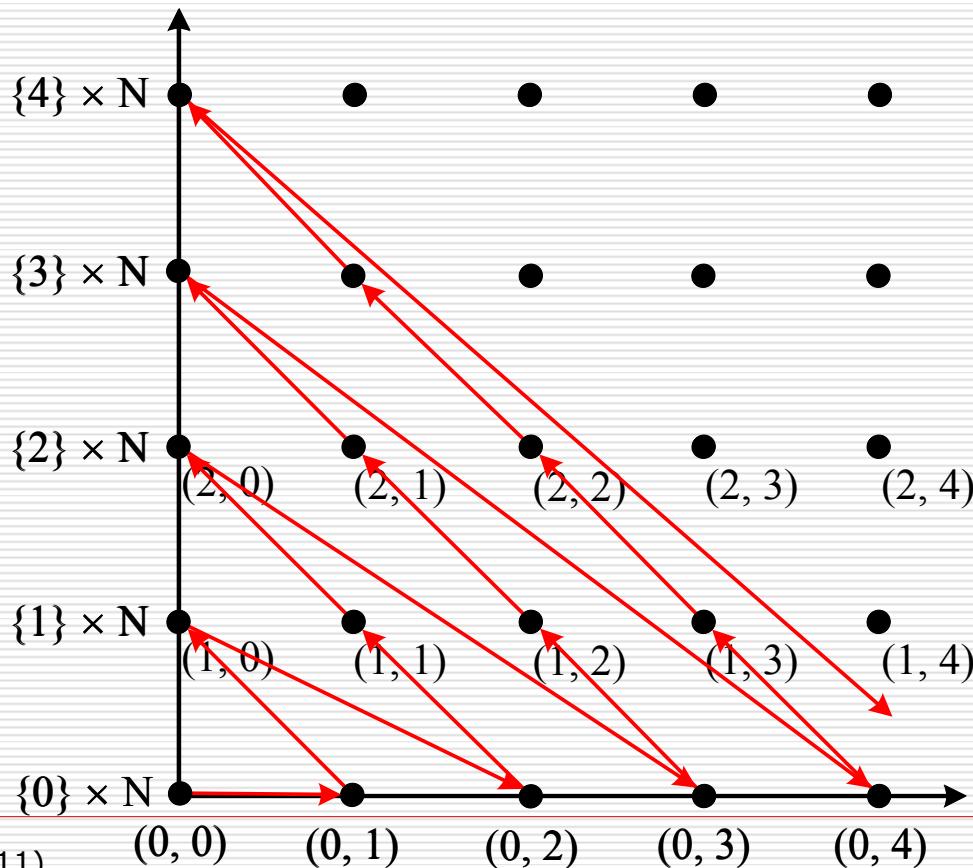

- Διαδικασία **(απ)αρίθμησης** στοιχείων συνόλου A:
 - Εξελίσσεται σε διακριτά βήματα: 1, 2, 3, ...
Κάθε βήμα απαριθμεί διαφορετικό στοιχείο.
 - Κάθε συγκεκριμένο στοιχείο απαριθμείται σε συγκεκριμένο (πεπερασμένο) βήμα.
 - Αριθμήσιμο σύνολο επιδέχεται διαδικασίας απαρίθμησης.
- Παραδείγματα αριθμήσιμων συνόλων:
 - Σύνολο **θετικών ζυγών** αριθμών: αριθμός i στο βήμα $i/2$, ή $f(i) = i/2$.
 - Σύνολο **ακεραίων** αριθμών: $f(i) = \begin{cases} 1 & \text{αν } i = 0 \\ 2i & \text{αν } i \text{ θετικός} \\ 2i + 1 & \text{αν } i \text{ αρνητικός} \end{cases}$
 - Ένωση **πεπερασμένου πλήθους** αριθμήσιμων συνόλων.
Π.χ. ένωση k άπειρων (**ξένων**) συνόλων: $\{1, \dots, k\} \times \mathbb{N}$
$$f(i, j) = jk + i, i \in \{1, \dots, k\}, j \in \mathbb{N}$$

Αριθμήσιμα Σύνολα

- Παραδείγματα αριθμήσιμων συνόλων:
 - Ένωση αριθμήσιμα άπειρου πλήθους αριθμήσιμων συνόλων, π.χ. $\mathbb{N} \times \mathbb{N}$

$$f(i, j) = \frac{1}{2}[(i + j)^2 + 3i + j]$$

(Μη-)Αριθμήσιμα Σύνολα

- Άλλα παραδείγματα αριθμήσιμων συνόλων:
 - Σύνολο **ρητών** (κλασματικών) αριθμών Q
 - Παρόμοια με το $N \times N$.
 - Σύνολο **συμβολοσειρών** (πεπερασμένου, αλλά απεριόριστου, μήκους) με γράμματα της Ελληνικής γλώσσας.
 - Λεξικογραφική διάταξη.
- Υπάρχουν **μη-αριθμήσιμα** σύνολα;
 - Πραγματικοί αριθμοί R , διαστήματα πραγματικών, π.χ. $[0, 1]$.
 - Δυναμοσύνολα (αριθμήσιμα) άπειρων συνόλων, π.χ. $2^{\mathbb{N}}$.
- Πως **αποδεικνύουμε** ότι ένα σύνολο είναι μη-αριθμήσιμο;
 - Cantor: αποδεικτική τεχνική της **διαγωνιοποίησης** το 1891.
 - Σημαντικότατες εφαρμογές, μεταξύ άλλων στη **Θεωρία Υπολογισμού** και στην **Υπολογιστική Πολυπλοκότητα**.

Μη-Αριθμήσιμα Σύνολα

- Το 2^N είναι μη-αριθμήσιμο.
 - Έστω ότι 2^N αριθμήσιμο, άρα ισάριθμο του N .
 - Άρα υπάρχει αντιστοιχία μελών του 2^N με φυσικούς στο N .
 - Με βάση αυτή, απαριθμούμε $S_0, S_1, S_2, S_3, \dots$, όλα τα υποσύνολα φυσικών / στοιχεία του 2^N .
 - Έστω το σύνολο φυσικών $D = \{ k \in N : k \notin S_k \}$
 - Σε ποια θέση εμφανίζεται το D στην απαρίθμηση?
 - $D \neq S_0$ γιατί 0 ανήκει μόνο σε ένα από τα D και S_0 .
 - $\forall m, D \neq S_m$ γιατί m ανήκει μόνο σε ένα από τα D και S_m .
Τα D και S_m «διαφωνούν» στο στοιχείο m .
 - **Άτοπο:** το D δεν εμφανίζεται πουθενά στην απαρίθμηση!
 - Άρα το 2^N δεν είναι αριθμήσιμο.

Διαγωνιοποίηση

- Έστω **ισάριθμα** σύνολα A και B και (διμελής σχέση) $R \subseteq A \times B$
 - Αριθμήσιμα: θεωρούμε $A = \{a_1, a_2, a_3, \dots\}$ και $B = \{b_1, b_2, b_3, \dots\}$
- Για κάθε $a_k \in A$, γραμμή k της R : $R_k = \{b_j \in B : (a_k, b_j) \in R\}$
- Συμπλήρωμα διαγωνίου $D = \{b_k \in B : (a_k, b_k) \notin R\}$
- D είναι **διαφορετικό** από κάθε γραμμή k .
 - Διαφέρει από R_1 στο b_1 , από R_2 στο b_2 , κοκ.

$$A = \{a_1, a_2, a_3, a_4, a_5\}$$

$$B = \{b_1, b_2, b_3, b_4, b_5\}$$

	b_1	b_2	b_3	b_4	b_5
a_1	×		×		×
a_2			×	×	×
a_3		×		×	
a_4	×			×	×
a_5		×	×		

$$R_1 = \{b_1, b_3, b_5\}$$

$$R_2 = \{b_3, b_4, b_5\}$$

$$R_3 = \{b_2, b_4\}$$

$$R_4 = \{b_1, b_4, b_5\}$$

$$R_5 = \{b_2, b_3\}$$

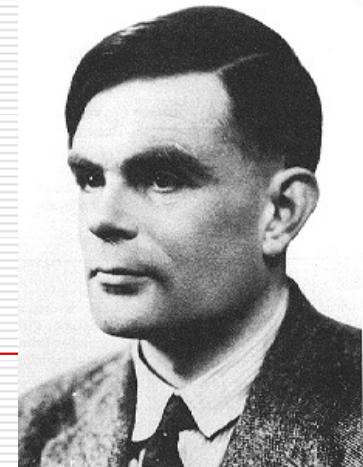
$$D = \{b_2, b_3, b_5\}$$

Υπόθεση του Συνεχούς

- Cantor διατύπωσε και προσπάθησε να αποδείξει την Υπόθεση του Συνεχούς (Continuum Hypothesis):
 - Δεν υπάρχει σύνολο με πληθικό αριθμό ανάμεσα στο \mathbb{N} και στο \mathbb{R} .
- Gödel (1937) έδειξε ότι **υπόθεση** είναι **συμβατή** με τα αξιώματα της συνολοθεωρίας (άρα **δεν** υπάρχει **αντιπαράδειγμα**).
- Cohen (1963) έδειξε ότι **άρνηση** της υπόθεσης είναι **συμβατή** με τα αξιώματα της συνολοθεωρίας (άρα **δεν** υπάρχει **απόδειξη**).
- Υπόθεση του Συνεχούς δεν μπορεί ούτε να αποδειχθεί ούτε να καταρριφθεί!

Μη Υπολογισμότητα

- **Πρόβλημα Τερματισμού** (Halting Problem):
 - Μηχανή Turing που με είσοδο μηχανή Turing M και «δεδομένα» w , αποφαίνεται αν $M(w)$ τερματίζει.
- **A. Turing**: Πρόβλημα Τερματισμού **δεν** είναι **επιλύσιμο**.
- Θ.δ.ο. **δεν υπάρχει πρόγραμμα T** που με είσοδο πρόγραμμα Π και δεδομένα Δ , αποφασίζει αν $\Pi(\Delta)$ τερματίζει.
 - $\Pi(\Delta)$: εκτέλεση προγράμματος Π με είσοδο αρχείο δεδομένων Δ .

Μη Υπολογισμότητα

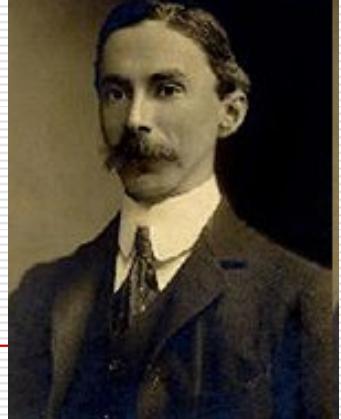
- Έστω πρόγραμμα T : $T(\Pi, \Delta) = \text{ΝΑΙ}$ ανν $\Pi(\Delta)$ τερματίζει.
 - Πρόγραμμα Π και δεδομένα Δ δίνονται στο T ως αρχεία Π (εκτελέσιμο αρχείο) και Δ (οτιδήποτε αρχείο).
 - Δεδομένα μπορεί εκτελέσιμο αρχείο, και **αρχείο περιγραφής Π** .
 $T(\Pi, \Pi)$: ελέγχει αν $\Pi(\Pi)$ τερματίζει.
- Ορίζουμε πρόγραμμα D με είσοδο εκτελέσιμο αρχείο Π , $D(\Pi)$:
if $T(\Pi, \Pi) = \text{ΝΑΙ}$ **then** loop forever **else** halt
 - $D(\Pi)$ **τερματίζει** ανν $\Pi(\Pi)$ **δεν** τερματίζει.
- Τι παράγει η κλήση $D(D)$:
 - Αν $D(D)$ **τερματίζει**, $T(D, D) = \text{ΝΑΙ}$, και $D(D)$ **δεν** τερματίζει!
 - Αν $D(D)$ **δεν** τερματίζει, $T(D, D) = \text{ΟΧΙ}$, και $D(D)$ **τερματίζει!**
- **Αντίφαση**, άρα **δεν** υπάρχει τέτοιο πρόγραμμα!

Διαγωνιοποίηση

- Προγράμματα (εκτελέσιμα αρχεία) είναι αριθμήσιμα:
 - $\Pi_1, \Pi_2, \Pi_3, \dots$ μια απαρίθμησή τους.
- Έστω ότι υπάρχει πρόγραμμα T που για προγράμματα Π_i, Π_j ,
 $T(\Pi_i, \Pi_j) = \text{ΝΑΙ}$ ανν $\Pi_i(\Pi_j)$ τερματίζει.
 - Πρόγραμμα D που $\forall \Pi_i, D(\Pi_i)$ τερματίζει ανν $\Pi_i(\Pi_i)$ δεν τερματίζει.
 - D εμφανίζεται στην απαρίθμηση: $(D, \Pi_i) \in H$ ανν $(\Pi_i, \Pi_i) \notin H$.
- Σχέση H : $(\Pi_i, \Pi_j) \in H$
ανν $\Pi_i(\Pi_j)$ τερματίζει.
 - (D, D) ανήκει στην H ;

	Π_1	Π_2	Π_3	Π_4	...	D	...
Π_1	T	Δ	Δ	T		T	
Π_2	T	Δ	Δ	T	...	Δ	...
Π_3	Δ	T	Δ	Δ		T	
Π_4	T	Δ	T	T		T	
:				:		..	..
D	Δ	T	T	Δ		?	
:				:		..	..

Παράδοξο του Russel

- Σύνολα που ορίζονται με βάση **χαρακτηριστική ιδιότητα** στοιχείων τους και **χωρίς αναφορά** σε σύμπαν U .
- S περιέχει σύνολα που δεν είναι στοιχεία του εαυτού τους.

$$S = \{A \text{ σύνολο: } A \notin A\}$$

- Κατά κανόνα, σύνολα **δεν** είναι **στοιχεία** του εαυτού τους, π.χ. N δεν είναι ακέραιος, ανθρωπότητα δεν είναι άνθρωπος.
- Αλλά π.χ. σύνολο ιδεών μπορεί να θεωρηθεί ιδέα.
- Είναι το S στοιχείο του εαυτού του; Δηλ. $S \in S$;
 - $\text{Av } S \in S, \text{ τότε } S \notin S. \text{ Av } S \notin S, \text{ τότε } S \in S. \text{ Αντίφαση!}$
- Υπάρχει κουρέας σε χωριό που ξυρίζει οποιονδήποτε δεν ξυρίζεται μόνος του.
 - $S(x, y)$: « x ξυρίζει y ». $\exists x \forall y (S(x, y) \leftrightarrow \neg S(y, y))$
 - **Μη ικανοποιήσιμη δήλωση!** (Ποιός ξυρίζει τον κουρέα;)

Παράδοξο του Russel

- Ανάγκη για αξιωματική θεμελίωση της Θεωρίας Συνόλων και των Μαθηματικών.
 - Σημαντικές ανακαλύψεις και επίδραση στη (μαθηματική) σκέψη.
- Ορισμός συνόλου με χαρακτηριστική ιδιότητα αναφέρεται σε **συγκεκριμένο σύμπαν U** .

$$S = \{A \in U : A \notin A\}$$

- Av $S \in S$, τότε $S \notin S$.
- Av $S \notin S$, τότε $S \notin U$ ή $S \in S$. Άρα $S \notin S$.